

नितरां शीर्णं कुरु । हे जीरदानो जीवनहेतो इन्द्र नोऽस्माकं
उरुं विस्तीर्णलोकं कृणुहि कुरुष्व ॥

अथ नवमीमाह । “प्रेक्ष्यभिप्रेहि प्रभरा सहस्र । मा वि-
वेनो वि शृणुष्व जनेषु । उदीडितो वृषभ तिष्ठ शुभैः । इन्द्र-
शत्रून् पुरो अस्माक युध्य” इति । हे इन्द्र प्रेहि विजयार्थं गच्छ,
गमनकालेऽप्यभिप्रेहि शत्रोरभिमुखो गच्छ, गत्वा च प्रभरणं
मुख्यानां प्रहारं कुरु, सहस्र दूतरानभिभव किञ्चिदपि
शत्रुं मा विवेनः अयमेको रक्षणोयविशेषेणादरं मा कुरु । ततो
जनेषु महतीं मदीयां स्तुतिं शृणुष्व । हे वृषभ ईडितः स्तुतः
सन् पुनरपि शुभैर्बलैः सह शत्रून् हन्तुमुत्तिष्ठ । हे इन्द्र
अस्माकं शत्रून् पुरत एव युध्य सम्प्रहर । एतच्चोभयं विजयार्थं
ऐन्द्रे कर्माणि द्रष्टव्यम् ॥

अथ दशमी । “अग्ने जेता त्वं जय । शत्रून्सहस्र आजसा ।
वि शत्रून् वि मृधो नुद” इति । हे अग्ने जेता जयशीलस्त्वं
शत्रून् जय तथा आजसा बलेन सहसे अभिभव शत्रून् वि-
नुद विशेषेण निराकुरु । मृधोऽन्यानपि बाधकान् विनुद ॥

अथैकादशी । “एतं ते स्तोमन्तु विजात विप्रः । रथन्न
धीरः स्वपा अतक्षम् । यदीदमे प्रति त्वं देवहर्याः [३] । सुव-
र्वतीरप एना जयेम” इति । विजात प्रभूतजन्म हे अग्ने ते
तव एतं स्तोमं स्तोत्रं विप्रः यजमानोऽहमतक्षम् तक्षणवत्-
सम्पादनमकार्षम् । तत्र दृष्टान्तः, धीरो बुद्धिमान् स्वपाः शो-
भनकर्मा शिल्पी रथं न यथा रथं तक्षति तद्वत् । यदीत् हे